

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716214371
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5716214371.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobkyne: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, zastúpená opatrovníkom Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Martin, so sídlom M. R. Štefánika 1003/13, Martin, IČO: 31 940 315, zastúpená advokátkou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, so sídlom M., Q. C. XXXXX/XX, proti žalovaným: 1/ T.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K., B. X, 2/ M.. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K., B. X, v konaní o zrušenie vecného bremena, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 8C/18/2016-201 z 14.02.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

Žalovaným 1/, 2/ proti žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 zastavil konanie (I.), ktorým sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným zrušenia vecného bremena, ktorému zodpovedá jej právo doživotne, bezplatne a v celom rozsahu užívať byt č. X, nachádzajúci sa na prízemí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX na ulici L. v M. a podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a pozemku, na ktorom je dom postavený, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, XXXX, pre k. ú. M., ktoré vecné bremeno bolo zriadené darovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena z 13.08.2009 uzatvorenou medzi žalobkyňou a M. E., ktorý predmetné nehnuteľnosti následne previedol na žalovaných 1/,2/. Zrušenia vecného bremena sa domáhala za súčasného vyplatenia primeranej náhrady žalovanými vo výške 48.000,- eur. Ďalej rozhodol, že žalovaní 1/,2/ majú proti žalobkyni spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II.), o ktorom rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (III.).

2. Poukázal na to, že na súde prebiehal súčasne pod sp. zn. 10C/21/2017 spor o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, pre ktorý bolo konanie prerušené. V konaní sp. zn. 10C/21/2017 bolo právoplatne rozhodnuté, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je žalobkyňa, vzhľadom na čo opatrovník žalobkyne, ktorá bola rozsudkom č. k. 9Ps/35/2019-132 z 15.06.2020, právoplatným dňa 01.09.2020, obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, zobratá žaloba v celom rozsahu späť s tým, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP priznaný nebude.

3. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal súd z toho, že podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, prizná súd náhradu trov konania protistrane, keď zavinenie na zastavení konania sa posudzuje z čisto procesného hľadiska. V konaní sp. zn. 10C/21/2017

bola darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena vyhodnotená z dôvodu duševnej poruchy žalobkyne v čase jej uzavretia ako neplatná. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala zrušenia vecného bremena zriadeného od počiatku neplatnou zmluvou, a preto bola jej žaloba nedôvodne podaná a súd ju vyzval na jej späťvzatie. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa nesie procesné zavinenie na zastavení konania, a preto priznal žalovaným voči žalobkyni spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

4. Proti výroku II. a III. uvedeného uznesenia podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa cestou splnomocnenej právnej zástupkyne z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a žiadala ich zmeniť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Mala za to, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala zrušenia vecného bremena zriadeného od počiatku neplatnou zmluvou, túto okolnosť nebola schopná objektívne vnímať. Dôvodom podania žaloby bolo pokazenie vykurovania v čase, keď bývala spolu so svojimi dvoma mentálne postihnutými dcérami v obci M. a tretia dcéra bola v ústavnej starostlivosti. Vzhľadom k tomu, že boli poberateľmi len dôchodkov (žalobkyňa vo výške 296,40 eur mesačne), nebolo možné spojzdenie vykurovania vykonať, a preto chcela zrušiť vecné bremeno za primeranú náhradu. Podľa súdnych znalcov trpí od narodenia ľahkou mentálnou retardáciou, pre ktorú nie je schopná ovládať a posúdiť svoje konanie vo vzťahu k vybavovaniu úradných záležitostí, nakladaniu s majetkom a hospodáreniu s financiami, na ktoré okolnosti súd prvej inštancie ako na dôvody hodné osobitného zreteľa neprihliadol, čím pochybil. Žalovaná strana tým, že by jej nebol priznaný nárok na náhradu trov konania nebude nepriaznivo postihnutá v svojej majetkovej sfére, keďže žalovaný pôsobí ako súdny znalec a má majetkové účasti v piatich obchodných spoločnostiach. Žalovaní sú spoluvlastníkmi dvoch bytov a parkovacieho státiá spolu s príslušnými spoluvlastníckymi podielmi na spoločných častiach a pozemkoch v k. ú. K. K..

6. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že žalobkyňa má právneho zástupcu už od začiatku konania. V niektorých konaniach uspela a prostredníctvom neho si na nich nárokovala trovy konania, pričom vtedy jej mentálna retardácia nebola prekážkou pre uplatňovanie jej nárokov, preto v prípade akceptácie jej námietky by sa jednalo o rozdielny spôsob posudzovania jej psychického stavu. Nie je pravdivé tvrdenie, že sa jej pokazilo vykurovanie, pretože v čase podania žaloby bývala v byte nájomníčka a kúrenie bolo plne funkčné. Nepravdivé je tvrdenie, že nebudú postihnutí vo svojej majetkovej sfére, keďže sa tak už stalo. Ich celková škoda z kúpy a následného zneplatnenia kúpnej zmluvy spočívala v súdnych trovách, ktoré žalobkyni, jej právnej zástupkyne ako aj vlastnému právnenému zástupcovi zaplatili, keď predávajúci p. E. im nemá možnosť vrátiť kúpnu cenu, ktorú mu uhradili. To, že žalovaný pôsobí ako súdny znalec nemôže byť dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania, keď jeho príjem za rok 2022 bol priemerne mesačne v čistom 393,20 eur. Zo štyroch spoločností mu neboli vyplácané žiadne finančné plnenia, ani mzda, ani odmena konateľa, ani podiel na zisku, pričom z piatej spoločnosti rodina žalovaných kryje svoje životné náklady z čoho vyplýva, že nie sú nadštandardne príjmovovo zabezpečení. V bytoch bývajú ich plnoleté deti, nakoľko nemajú vlastné nehnuteľnosti. Žalobkyňa má vyššie príjmy, keďže zbudla uviesť, že je vlastníčkou trojizbového bytu v meste M., ktorého súčasná trhová hodnota je vyššia ako 100.000,- eur, a ktorý je využívaný na prenájom na základe riadne podpísanej nájomnej zmluvy, pričom nájomníčka potvrdila, že tento je 700,- eur mesačne, keď si uhrádza náklady spojené s užívaním predmetného bytu. Ďalej poukázali na to, že žalovaná je na polovičnom invalidnom dôchodku, je ťažko zdravotne postihnutá osoba, čo značne obmedzuje jej možnosť zabezpečenia príjmov.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie vo výroku o trovách prvoinštančného konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil, pričom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Krajský súd dopĺňa, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP) a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli (v danom prípade z dôvodu zastavenia konania), pričom náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Zavinenie sa posudzuje len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej.

10. Podľa ust. § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Teda základným predpokladom pre jeho použitie v súvislosti s náhradou trov konania je preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa od narodenia trpela duševnou poruchou, a to mentálnou retardáciou, ktorá ju robila na uzavretie darovacej zmluvy ako aj zmluvy o zriadení vecného bremena neschopnou. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba v spore sp. zn. 10C/21/2017 o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam z dôvodu, že zmluvy uzavrela v duševnej poruche, bola podaná 18.05.2017 tou istou právnou zástupkyňou, ktorá ju zastupuje aj v tomto spore. Z odborného vyjadrenia predloženého do konania sp. zn. 10C/21/2017 dňa 02.10.2017 vyplýva, že žalobkyňa trpí od narodenia duševnou poruchou, ktorá sa prejavuje duševnou zaostalosťou, pričom touto duševnou poruchou v zmysle následne vyhotoveného znaleckého posudku je mentálna retardácia. Preto neobstojí námietka žalobkyne, že nemohla objektívne schopná vnímať, že sa domáha zrušenia vecného bremena zriadeného od počiatku neplatnou zmluvou, keďže vzhľadom na uvedené toto mala vnímať jej právna zástupkyňa, tak ako v konaní sp. zn. 10C/21/2017, kde žalobu už toto vnímajúc podala 18.05.2017. Neobstojí ani námietka žalobkyne, že pohnútkou žaloby bolo pokazenie vykurovania, keďže v čase, kedy sa tak malo stať podľa nej samotnej v predmetnom byte už nebývala a ani námietka o jej sociálnej situácii, pretože z voľne dostupného registra katastra nehnuteľností vyplýva, že v súčasnosti je vlastníčkou predmetného bytu značnej hodnoty, v ktorom ako vyplýva z jej odvolania nebýva a možno ho teda prenajať, a tak pre ňu získať príjem, k čomu aj podľa tvrdenia žalovaných došlo.

11. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobkyne, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným ako plne úspešným v odvolacom konaní ho priznal proti žalobkyne v plnom rozsahu.

13. Toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).